

Ladislav Stroupežnický
Režie
Zdeněk Černín
**naši
furiant!**

Slezské divadlo Opava, Horní náměstí 13
www.divadlo-opava.biz

předprodej vstupenek po - pá 8 - 18
marketing@divadlo-opava.biz, tel.: 553 623 144
začátky představení v 19 hodin (pokud není uvedeno jinak)

listopad

vydává Slezské divadlo Opava v sezoně 2006 - 2007
ředitel: Pavel Tužinský
redakce: Blanka Fišerová, Evžen Trupar,
Jiřina Rossjpalová, Emanuel Křenek,
Jana Andělová-Pletichová
tisk: Nová Grafia

fotografie, sazba, grafická a typografická úprava: Jiří Kristián

ČINNOST SLEZSKÉHO DIVADLA OPAVA
JE FINANČNĚ PODPOROVÁNA MINISTERSTVEM KULTURY ČR.

1. středa od 18 hodin skupina O	Ladislav Stroupežnický NAŠI FURIANTI	čínohra
hrajeme na zájezdě		
3. pátek od 19 hodin skupina 3	Ladislav Stroupežnický NAŠI FURIANTI	čínohra
nehraje se		
5. neděle od 10 hodin mimo předplatné	„DUŠIČKOVÉ“ MATINÉ věnované patronce hudby sv. Cecilii účinkují E. Trupar, T. Kavecká, Š. Maršálová klavírní doprovod L. Vondráčková	čínohra
5. neděle od 19 hodin mimo předplatné	POSLEDNÍ ŠANCE hostuje Divadlo Metro Praha L. Skořepová, Z. Herfortová, J. Datel Novotný, Marcel Rožetzký	komedie
6. pondělí od 10.00 pro školy	Miloš Macourek, Jana Soprova MACH A ŠEBESTOVÁ	pohádka
nehraje se		
8. středa od 10.00 pro školy	Miloš Macourek, Jana Soprova MACH A ŠEBESTOVÁ	pohádka
9. čtvrtek od 19 hodin skupina M	Anton Pavlovič Čechov RACEK	čínohra
hrajeme na zájezdě		
11. sobota od 19 hodin skupina 7	Ladislav Stroupežnický NAŠI FURIANTI	čínohra
nehraje se		
13. pondělí od 11 hodin zakoupené předst.	Ladislav Stroupežnický NAŠI FURIANTI	čínohra
hrajeme na zájezdě		
15. středa od 19 hodin stará skupina 2	Jaromír Weinberger ŠVANDA DUDÁK	opera
16. čtvrtek od 11 hodin zakoupené předst.	Ladislav Stroupežnický NAŠI FURIANTI	čínohra
16. čtvrtek od 19 hodin stará skupina 9	Jaromír Weinberger ŠVANDA DUDÁK	opera
hrajeme na zájezdě		
18. sobota od 17 hodin mimo předplatné	Rudolf Piskáček TULÁK	opereta 50% sleva pro seniory
19. neděle od 18 hodin zakoupené předst.	Ladislav Stroupežnický NAŠI FURIANTI	čínohra
nehraje se		
21. úterý od 19.00 skupina 5	Wolfgang Amadeus Mozart DON GIOVANNI	opera
22. středa od 18.00 skupina S	Anton Pavlovič Čechov RACEK	čínohra

23. čtvrtek od 19.00 skupina 6	Wolfgang Amadeus Mozart DON GIOVANNI	opera
24. pátek od 19.00 skupina 4	Wolfgang Amadeus Mozart DON GIOVANNI	opera
25. sobota od 10.00 skupina D	Francis Veber BLBEC K VEČEŘI	čínohra
25. sobota od 19.00 mimo předplatné	Giuseppe Verdi ATTILA	čínohra hostuje Štátní opera Banská Bystrica
26. neděle od 19.00 skupina P	Francis Veber BLBEC K VEČEŘI	čínohra
27. pondělí od 10.00 pro školy	V. Ondruška, T. Vůjtek POPELKA	pohádkový muzikál
28. úterý od 19.00 skupina 1	Francis Veber BLBEC K VEČEŘI	čínohra
29. středa od 10.00 pro školy	Joseph Otto Kesselring JEZINKY BEZINKY	čínohra
30. čtvrtek od 18 hodin zakoupené předst.	Burt Bacharach, Hal David SLIBY CHYBY	muzikál Slavný broadwayský muzikál

napsali o nás

**Furianti naší politiky se usadili v Opavě
Stroupežnického sousedská komedie určuje i ve Slezsku,
kdo zaplatí volební rundu zelené
(Jiří P. Kříž, Právo 5. 10. 2006)**

(...) To je výchozí situace Černínovy úpravy a přítomnosti Stroupežnického Našich furiantů v opavském Slezském divadle. Úpravy dynamické, radikální, s proměnou pozdně obrozenecké sousedské komedie v sarkastický atak proti od té doby nijak nezměněné zabeđenosti, nabubřelosti, pařezovitosti mnohých, možná konečně i nadpoloviční většiny komunálních politiků českých, moravských i slezských.

(...) Diváci v hledišti se na Furiantech krásně baví, neboť své pappenheimské dobře znají. Zákuskem navíc k dobré zábavě jsou nádherné songy Jiřího Pavlici, přímáš Hradšťanu. Jeho Otevři, má milá, něco ti nesu, je sebráním harmonií a vícehlasů z celého Dolnícka. Zpěvná Markýťčina Mohla jsem se dávnou vdát je leitmotivem inscenace. Černín naučil opavské herce v každém výstupu hrát nadoraz.

(...) Do Opavy by měli jezdit na Naše furianty povinně i naši poslanci, aby viděli, jak jsou směšná třeba v Otázkách Václava Moravce, když Sedmičku na Nově už jim chvála-bohu zrušili.

online rozhovor s Evženem Truparem

Dne 27. září 2006 proběhl v 17 hodin online rozhovor s Evženem Truparem pro internetový časopis o divadle www.scena.cz. Přinášíme Vám alespoň úryvek. Otázky mohou pokládat diváci a příznivci divadla a také redakce. **Opera - opereta, co je Vám bližší?**

Přiznám se, že mám rád role komické, zejména operetní starokomici jsou mi blízcí naturelem. A teď jsem ve věku, kdy už nemusím ani moc hrát, jsem to prostě já. Dají se provádět různá extempore...

Je podle Vás nějaký rozdíl mezi herectvím a učitelským povoláním? Myslíte, že je obojí za „trest“?

Učitelské profese si velice vážím, zažil jsem ji několik let na vlastní kůži a byla to velká průprava pro hereckou práci. Ono stoupnout si před ty parchanty není žádná slast. Učil jsem na učňovské škole a užil jsem si svoje, ale jak jsem uvedl, byla to velmi dobrá příprava pro život na jevišti.

Pane Evžene, svět opery je plný emocí - jaké vztahy panují mezi kolegy, tedy konkurenty?

Přiznám se, že když jsem začínal, tak vztahy se staršími kolegy nebyly vždy příjemné, a proto se snažím já být ke svým mladším kolegům spíše otcovský, jednak jsou velmi dobří a jednak je nutné si uvědomit, že každý má svou životní etapu, kdy je na výsluní a kdy se musí smířit s tím, že jeho kariéra pomalu končí. Stejně jsem věděl osudu, že mám i v 60 hezké role a diváci mě ještě snášejí.

Je podle Vás opereta skutečně pokleslý žánr?

Naprosto nesouhlasím! Opereta je pohádka pro dospělé a jelikož toho špatného kolem je hodně, tak proto asi máme rádi filmy pro pamětníky a operetu. Protože kde jinde to dobře dopadne, než v operetě? V životě většinou ne. A byli bychom moc rádi za ty operetní konce.

(Rozhovor v plném znění naleznete také na našich internetových stránkách www.divadlo-opava.biz v sekci AKTUALITY)

listopadová premiéra

Francis Veber – BLBEC K VEČEŘI /komedie/

Autor skvělých komedií (jak filmových, tak divadelních), Francis Veber, se stal jedním z vůdčích evropských komediálních režisérů, zároveň je úspěšným producentem a scenáristou. Jeho debutem se stala v roce 1976 Hračka s Pierrem Richardem v hlavní roli. První divadelní hra, Blbec k večeři, kterou Veber napsal, se dočkala roku 1993 svého prvního uvedení. O čtyři roky později vznikl v jeho režii stejnojmenný film, který získal tři Césary.

Ještě než se stal Veber režisérem, dosáhl úspěchů díky svým scénářům filmových komedií – Velký blondýn s černou botou, Návrat velkého blondýna – obě s Pierrem Richardem v hlavní roli.

Příběh Blbce k večeři se odehrává v bytě nakladatele, který se nemůže dostavit na oblíbenou večeři.

S přáteli vždy přivedou každý svého blbce a soutěží o to, komu se podaří najít toho největšího. Jenomže Pierre je indisponován a jeho blbec Francois Pignon přichází k němu do bytu. Jeho přítomnost nakonec díky řadě náhod a komických situací rozvrátí život hlavního hrdiny. Do nich jsou zapojeny také Pierrova manželka a milenka Marlène i jeho přítel Leblanc a daňový kontrolor.

Sám autor o námětu říká: „Ta hra existovala v Paříži. Existovali velmi vzdělaní, ale zlomyslní lidé, kteří zvali toho největšího blbce, kterého našli, aby pak sledovali jejich klání, a na konci večeře ten největší blbec získal cenu, aniž by vůbec věděl, o co se jedná. Je nechutné, že jsem si pro sebe řekl, že bych rád jednoho z těch mužů potrestal. Tak jsem si vybral bohatého nakladatele, slavného a hezkého, do jehož domu jsem nechal přijít blbce Pignona.“

Úspěch divadelní i filmové verze (ta patří k nejúspěšnějším a nejnávštěvovanějším francouzským snímkům) jen dokládá výjimečný talent a smysl pro humor Francise Vebera, s nímž budete mít možnost setkat se na jevišti Slezského divadla. Hru režisuje v překladu Antonie Miklíkové hostující Gustav Skála (v našem divadle s úspěchem nastudoval Jezinky bezinky), který je také autorem scény a kostýmů. V hlavních rolích se objeví Petr Vaněk j. h., Hana Vaňková, Martin Tábořský, Marek Kunc, Kamila Srubková a Petr Klimeš.

Zveme vás na premiéru 26. listopadu 2006 v 19 hodin.
-fis-

ve zkratce

Evžen Trupar slavil na jevišti 60

Sólista opery, Evžen Trupar, oslavil své jubileum přímo na divadelních prknech v inscenaci Hello, Dolly! v sobotu 30. září 2006 v 17 hodin. Své výstupy obohatil o typický „truparovský“ humor a improvizace. Vyprodané hlediště se skvěle bavilo a odměnilo jeho Vandergeldera a také celý soubor opery dlouholetým potleskem. Zároveň diváci vstoje poblahopřáli Evženu Truparovi k jeho šedesátce a vyjádřili mu poděkování za léta, kdy jej mohou vidat na jevišti. Byla to výjimečná atmosféra a my ještě jednou gratulujeme!
-fis-

Nový divadelní klub v Koruně

Premiéra Našich furiantů se již oslavovala v novém divadelním klubu, který je v podzemní části hotelu Koruna. Díky vstřícnosti majitele, ing. Zdeňka Pouby, vznikl prostor nejen pro premiérové oslavy a večírky, ale především pro setkávání herců s diváky. Zveme Vás do našeho klubu!

Opavská opera poprvé do Španělska

Koncem října odjíždí celý operní soubor na turné do osmi španělských měst s úspěšnou operou Vincenza Belliniho Norma. Máme velkou radost, že můžeme reprezentovat české umění i v jiném státě Evropské unie.

Opavská Thálie udělena

V neděli 24. září 2006 byla slavnostně předána cena Opavská Thálie za nejlepší herecké výkony v oblasti činohry a opery. Jednalo se již o druhý ročník. Před slavnostní premiérou inscenace Naši furianti převzali Cenu **Kostas Zerdaloglu** za nejlepší činoherní výkon v roli Knížete v Saroyanově hře Divadlo Svět a **Zdenka Mervová** za nejlepší pěvecký i herecký výkon v úspěšném muzikálu Hello, Dolly! Poté se Kostas Zerdaloglu objevil na jevišti Slezského divadla Opava jako Dubský ve Stroupežnického Naších furiantech. Inscenace měla u premiérového publika velký ohlas a dlouhotrvající potlesk i spontánní reakce diváků v průběhu představení jsou důkazem, že vznikla opět zajímavá činoherní inscenace.

Listopadové matiné

Fotografiemi Jana Bednáře se vracíme k jubilejnímu Matiné ve foyeru, ano bylo to již desáté. A to k počtě Jaroslava Ježka, který by 25. září 2006 oslavil své 100. narozeniny. Bylo zcela plno, a to nás těší. V neděli 5. listopadu v 10 hodin se opět sejdeme ve foyeru divadla na matiné k počtě patronky hudby sv. Cecilie. Na klavír doprovází Terezu Kaveckou a Šárku Maršálovou klavíristka Libuška Vondráčková a slovem Evžen Trupar.

Sv. Cecilie - mučednice, žila v letech 200 - 230 v Římě. Ke křesťanství přivedla svého pohanského manžela i jeho bratra. Všichni tři byli uvězněni a pro svou víru popraveni. Je patronkou chrámové hudby, výrobců hudebních nástrojů, varhaníků, hudebníků a básníků. Svátek sv. Cecilie se datuje 22. listopadu. Pro nás je zajímavé toto datum ještě u arch. Josefa Mockera, který dokončil chrám sv. Víta a restauroval Karlštejn a Křivoklát. Tento významný architekt se narodil 22. II. 1835.
-tru-

Divadlo Metro Praha - POSLEDNÍ ŠANCE! (komedie)

Už jste někdy chtěli vyměnit byt? A už jste někdy hledali partnera na inzerát? A už jste někdy zkusili spojit ty dvě věci tak, abyste zabili dvě mouchy jednou ranou? Jestli ne, a chcete to zkusit, tak dřív než začnete, přijďte se podívat 5. listopadu v 19 hodin na komedii Poslední šance. V režii skvělého režiséra komedií Gustava Skály uvidíte Lubu Skořepovou, Zenu Herfortovou, Jiřího Datla Novotného, Marcela Rošetzkého, Radka Zimu nebo Vojtěcha Eflera.

Štátní opera Banská Bystrica - Giuseppe Verdi - ATILA

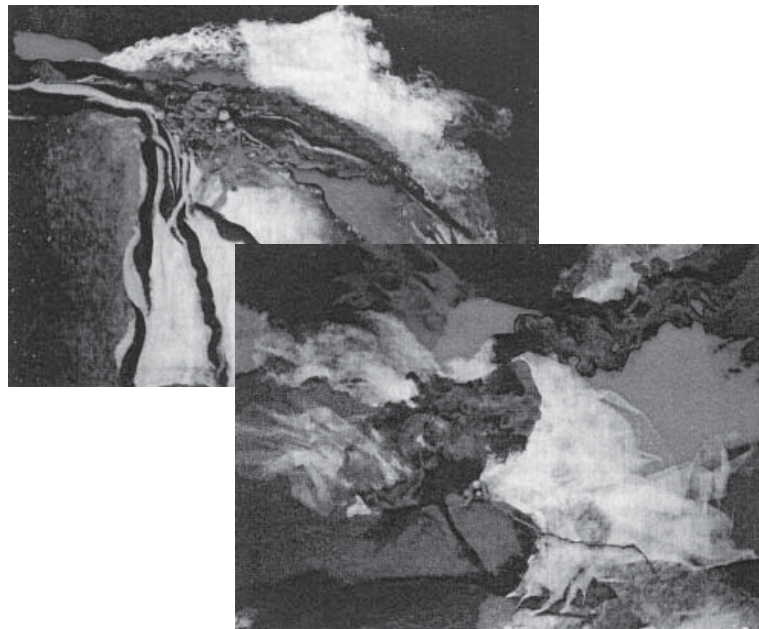
Píše se rok 452 – Attila („Bič boží“) vtrhl do Itálie a spálil Aquileu. Přijďte se podívat na tento příběh 25. listopadu v 19 hodin. Operu režíroval Martin Bendík jako host, hudebně ji nastudoval a diriguje nynější ředitel Slezského divadla Pavol Tužinský.

výstava u listopadu

Snové tvorby

Věra Procházková pochází z Brna. Absolvovala výtvarnou výchovu na Slovenské Univerzitě J. A. Komenského v Bratislavě. Jako středoškolská profesorka se vedle pedagogické činnosti věnovala malbě a od r. 1970, hlavně textilní tvorbě, tkanou i netkanou tapisérií. Zpočátku zaplňovala její prázdninový čas malba krajiny. Její krajiny byly impresionistické studie vesnic, láska k moravským chalupám, které nepodlehly modernizaci doby, s koutem starého, zašlého venkova. Později podlela textilu. Nejdříve to byly ručně tkané gobelíny. V současné době autorka přehodnotila svůj vztah k textilní tvorbě a vstupuje do dialogu s abstraktní malbou, která barevně kontrastuje

s textilními pracemi. Její současná malba je vystavena pokušení dokumentu, iluze i fikce, je to stále hledání vlastního názoru a svobody malířského projevu. Její obrazy dostávají sakrální kosmologický rozměr. Vytváří sotva postřehnutelný opar přírodních tvarů, podporuje nezbytnost i tvárnost krajiny.
(výběr z článku Dr. J. Novotného)

zajímavosti

VĚŘTE NEVĚŘTE

Václav Babinský /1796 - 1879/

Václav Babinský je nesporně, kromě těch nynějších, nejslavnější český loutkař. Už za jeho života jej velebili krejcarové romány a kramářské písně. Nakonec, kdo by neznal písničku o tom, jak skončil Babinský, známej lotr mexickéj. Dává si různá jména a v jeho činech nebylo nic romantického. Přepadával na cestách a jeho banda byla schopná zpráskat kohokoli a kdykoli. Kradli všechno a pověst o nepolapitelnosti Babinského se nesla krajem, jisté je, že kdejaký zloděj či zlodějíček se rád za něho vydával. A tak byl všude a nikde. I dnes je zajímavé studovat dostupné prameny, které si samozřejmě protřečejí. Snad má nejvíce pravdu Ludvík Souček – Babinský nebyl až takovým lupičem a rozhodně ne zákeřným vrahem – pro takové ptáčky by totiž měla rakouská justice roku 1841, kdy byl Venca Babinský odsouzen na 20 let do žaláře, šibenici rychle po ruce. Rozsudek spíše odpovídá proviněním – drobná zlodějna a podvody, vloupání a veřejné násilí.

Také se naskytá otázka, zda by vrahovi byl obhájcem mladíčký právník František Ladislav RIEGER – budoucí známá osobnost českých dějin? Po odpykání trestu se stal Babinský vzorným zahradníkem ženského kláštera v Řepích u Prahy, kde si stěžoval na špatný svět a zlodějnou, to když mu kradli jahody, květiny či jablka. Po hospodách vyprávěl rád o svých krvavých zločinech, ovšem podle románů a to i těch, které byly napsány o něm.

A tak až do své smrti v 83 letech vytvářel sám o sobě legendu natolik působivou, že jeho portrét dokonce visel i na Špilberku, kde si odpýkal 15 let svého trestu. Když se špilberské vězení, rozhodnutím císaře Frant. Josefa změnilo na kasárna, byl převezen do Valdic, kde se o zaopatření vězňů staraly milosrdné sestry Boromejky a ty jej také po propuštění doporučily do svého kláštera v Řepích u Prahy. Tam je také na místním hřbitově pochován.

Celý příběh má ještě dnes zajímavou pointu - v dnešním klášteře, který je domovem důchodců, pečují o seniory vězenkyně z pražské věznice v Ruzyni. Možná, že libretista Miloš Karelš viděl Babinského v opeře Švanda dudák v tom správném světle. Ale kdo ví, jak to vlastně všechno bylo???

-tru-

Hala století v blízké polské Vratislavi

Ostravské muzeum v polské prezentaci uvádí výstavu, která osvětluje jedinečný gigantický kulturní objekt, postavený v roce 1913, sloužící i dnes vratislavské opeře k uvedení Wagnerova Prstenu Nibelungů. Hala neboli Katedrála století až pro deset tisíc návštěvníků, vytvořená pro organizování divadelních představení a koncertů, je dílem architekta Maxe Berga s W. Gropiusem. K otevření napsal velké drama Gerhardt Hauptmann a bylo uvedeno 31. května 1913 v režii slavného Maxe Reinhardta. Z celého Německa bylo na tuto událost svezeno šest tisíc diváků. Škoda, že se neuskutečnila malířská výzdoba Oskara Kokoschky, i když ve městě vzniklo krematorium dle jeho návrhu. Vratislav je nám blízka, protože tam dlouhá léta působil F. L. Čelakovský a J. E. Purkyně. Je to město, které navštívil po 2. světové válce v rámci kongresu Světové rady míru například Pablo Picasso a ozdobil je svou Holubičí míru. Málo se také ví, že v blízkém Kladsku je v Benediktinském chrámu pochován Amošt z Pardubic.

-kř-

výročí vzpomínka

na Ladku Kozderkovou

Je tomu neskutečných 20 let, kdy nás a jeviště v 37 letech opustila. Do každé své role vložila srdce a svůj vztah k životu. Postavy, které tak neopakovatelně hrála, naplnila vždy ženskostí a skoro až mateřskou něhou. Taková byla i její Dolly Leviová ze slavného muzikálu Hello, Dolly! Z jeviště odešla přímo do nemocnice, aby statečně, ale marně bojovala se zákeřnou nemocí. Smrt, někdy krutá, jindy osvobozující a milostivá, ukončila její utrpení 17. listopadu 1986. Jejím

„majstrštykem“ byla Dolly Leviová v muzikálu Hello, Dolly! Slavná Barbra Streisandová, která excelovala v této roli ve stejnojmenném filmu a v roce 1982 právě točila v Praze film Yentl, si našla čas, aby se na ni podívala a byla jejím výkonným doslova nadšena a nešetřila chválou.

-tru-

co se nevešlo do programu

Dona Giovanniho

psal Mozart pro Prahu po úspěchu Figarovy svatby. Ředitel pražského divadla Bondini mu za novou operu zaplatil 100 dukátů. Premiéru autor třikrát odložil a stále na opeře pracoval. Předehru napsal až noc před premiérou. Hudebně se v opeře mísí prvky dramatické a komické opery. Některé árie byly do opery vloženy až později a z hlediska dnešní dramaturgie pozastavují běh celého díla, jejich náročnost na zpěváka je tak abnormální, takže pokud se najdou interpreti těchto ekvilibristických partů, přijde si operní posluchač na své.

Premiéra se uskutečnila v Praze 29. října 1787.

Mozart a Praha

Životní osudy, umělecké inspirace i sama tvorba W. A. Mozarta jsou s Prahou neodmyslitelně spjaty již déle než dvě století. Byla to právě Praha a její obyvatelé, kteří Mozartovi připravili několik skutečně šťastných chvil. Našel zde nejen klid a přátele, ale především vstřícné a vnuvavé publikum. „Mí Pražané mi rozumějí,“ řekl podle pověsti Mozart po premiéře Dona Giovanniho.

Smutnou zprávu o umělcově skonu oplakávaly zvony pražských kostelů dobré půl hodiny a jeho památku uctilo při mohutné smuteční slavnosti v chrámu sv. Mikuláše na čtyři tisíce Pražanů.

Idylická usadlost Bertramka není jen mozartovskou památkou, ale přímo symbolem tohoto skladatelského génia. Toto místo mu kdysi učarovalo. Zde, na úpatí Černého vrchu, poprvé na podzim 1787 vystoupil z kočáru, který sem s ním přijel z Prahy čisárskou silnicí, lemovanou topoly.

Evžen Trupar

ZÁJEZDY V LISTOPADU

do 11. 11. jsme vycestovali s operou NORMA na turné do Španělska

2. čtvrtek od 11.00 hodin **Nový Jičín**

Eugene O'Neil - Smutek sluší Elektře

10. pátek od 19 hodin **Český Těšín**

Ladislav Stroupežnický - Naši furianti **6. ročník festivalu**

14. úterý od 10,00 a 14.30 hodin **Zlín**

M. Macourek, J. Soprová - MACH A ŠEBESTOVÁ

15. středa od 19,00 hodin **Nový Jičín**

Anton Pavlovič Čechov - RACEK

15. středa od 19.30 hodin **Krnov**

Rudolf Piskáček - TULÁK